కర్ణామృతము

1394
10,124

వేదాంతగ్రంథములు

శ్రీ

కర్ణామృతము.

అను

శృంగార పద్యావళి

ప్రథమ భాగము

గ్రంథకర్త

గో[illegible] సూర్యనారా[illegible]

ప్రకాశకులు

వి. పి. చంద్రా అండు కో,

బుక్ సెల్లర్సు అండు పబ్లిషర్సు,

రాజమండ్రి.

రెండవ కూర్పు 1000

1922.

శ్రీ రామా ముద్రాక్షరశాల, ఏలూరు.

శ్రీ

కర్ణామృతము

అను

శృంగారపద్యావళి.

ప్రథమ భాగము

శా॥ శ్రీవైకుంఠనివాసుడైన హరి, ల ♦ చ్చిన్నేకవిన్పించిబల్
విన్నాంశకుచేరి, కౌగిటను, న ♦ ర్మోక్తికేళీకృతాం
బా వేళన్వడి తేర్చెనంట, ధళి రే ♦ యూపిష్టువెల్లప్పుడున్
నావయ్యారిని బ్రోవుమా గావుతో మహిన్ ♦ యూనందసంధాయుడై

చ॥ మనసును గట్టజాలక మ ♦ నూనిని, నిన్నని గాత్రసంజ్ఞచే
తనా, పదిమాటలున్నికకు ♦ సధ్య, మెసంగెనను మజెప్ప నీ
జననియనుజ్ఞయున్నదని ♦ చయ్యన గాకత కేగుదెంచి కున్
మనిసిత నేత్రతూపులను ♦ చూపులనాపయిజూపి దేలకో॥

మ॥ జగదీశుణ్ మరపించజొచ్చె యిపి ♦ ఇన్నంబునిస్తాపకే
సగవాలై ననుము త్రికెంపదనుచిణ్ ♦ సందేహాణ్ జెందె యూ
వగలే రాత్రిగదో చెకొంగవడికిన్ ♦ భద్రంబుగణ్ జూచిరిణ్
భగవంతుండిది చూచునంచు మదిలో ♦ మానంగనేనెంచిరిణ్॥

ఉ॥ ఉదయమునందె లేచి హాగ ♦ సొప్పగసొమ్ములుదిదనాల్చి, లే
వదనము ముద్దుగుల్కగను ♦ వస్తువులిచ్చుట కాచినట్లుగా
పదపడి నేగుదెంచి, నిలు ♦ వంగను చెంగట నేమి చెప్పనుణ్
హృదయము చుపారెనికగను ♦ నేగను తొల్లిటిబుద్ధియున్నయై॥

ధనమడుగంటనిమ్ము కుల ♦ ధర్మము గాదని చెప్పనిమ్ము లో
కనుగొనితల్లిదండ్రులిది ♦ కాదనిబుద్ధిని చెప్పనిమ్ము యు
ష్మనమడిమాన్యముల్ జగతి ♦ లోఖలపాలయిపోవనిమ్ము కా
దనియగనెంచు కాంతగను ♦ దాకనుడెందముతృప్తిజెందునే॥

నతి, సీతల్లికిజెప్పకుండగనుయీ ♦ నద్వర్తనంబున్ దయాప
కృతి జేయంగను శక్తియున్న పిలువన్ ♦ కేళీవిలాసస్ఫూర్తి
మతిసందేహములేక వచ్చెదనుజా ♦ మాత్రయున్నయూపల్లు
కన్
నతికోపంబును దెచ్చుకొంటివిమదిన్ ♦ యూహాసతీరత్నమా॥

ఉ॥ చేతులుగట్టివేడుకొందు, నన ♦ నీకలు తల్లికి జెప్పవుండ, నే
రీతిగజక్క నొనదిన ♦ "లేకను పోయిన మానెగాక, నీ
మాటకు జెప్పినన్ నినువు ♦ ప్రాణముపోయిన రానటన్న"కో
పాతిశయంబు చేసితివి ♦ పారితి వింటికి టొంగురంగున్
బూతుల నాడబోకుము ♦ పుట్టినబుద్ధిది రిత్తపోవునే॥

ఉ॥ అమ్మగ నప్పుడే జనని ♦ కంతయు జెప్పితి చెప్పినంత, రా
నిమ్మనటంచు పల్కనిక ♦ మానసమందునచింతనేల నీ
కిచ్చజనింప దేలమహా ♦ కీర్తి వేగమె రాగదయ్య, నా
ముచ్చటదీర్పుమయ్య, యను ♦ ముద్దులుపల్కుటపీనుడెం
దమున్॥

ఉ॥ మాటలులేని పూర్ణయిన ♦ మాటికి మాటికి చెంతరాక, యో
బోటిరొయెంత కోపసిని ♦ బూని చరించితి వంచునెంచ, నూ
లాటివమత్ప్రియావాదుపు ♦ లందనవచ్చితివంచు నాత్మలో
బోటిదలంపనైతికలు ♦ షుండనుచీయొసదోషిహాయడర జాడిరా॥

ఉ॥ ప్రొద్దునమేలుగాంచిపాలు ♦ పొందగపండ్లను దోము
కొంచు, యా
పెద్దయరుంగురాతిపయి ♦ వేడుకగూర్చునియుంటజూచి యా
ముద్దియగుమ్మను న్నిలిచి' మోదముననవ్వడితొంగిచూడగ
యద్దిర చందమామయన ♦ యచ్చెరువయ్యెనుజుమ్ము చిత్త
ము॥

ఉ॥ చూచిననేమియాయెమది ♦ చోద్యాంధింబడి తేలవాయె, చే
జాచినకాకపోయెనిక ♦ సంగమమెప్పుడొతోచదాయె, యే
తోచిననేమియాయెనిది ♦ తుచ్ఛపువృత్తనివానినెంచ, నీ
చూచినజూపులంబడచు ♦ సుందరికన్నులుయెట్టికన్నులో॥

ఉ॥ గొబ్బునకార్యమేదొగాని ♦ క్రుమ్మరుచింటికివచ్చినంతనే
తబ్బిబులాడిపోకుగాని ♦ తాళిగ మెచ్చియుచెంతజేర, మో
యబ్బ, యిదేమిచోద్యమన ♦ యాడుచునుండెనె పెటలోనవి
గుబ్బలకీయవచ్చునది ♦ కుప్పలరత్నములంబుజాననా॥

ఉ॥ యింటనుతల్లిలేనియెడ ♦ యింతిరొనిన్నుదట్టి శక్యమే
తుంటరివిల్లుకానికివి ♦ దుస్తరమౌజాటు యోజిజాణవే
కంటిగనెత్తిజూడవర ♦ కాంతనుమోమును యట్టినన్నుక్రే
గంటనుజూచిబుద్ధియిల ♦ గల్పితివయ్యారె, నేమనందునే॥

ఉ॥ వీకడకేగుదెంచుటకు ♦ నిక్కము బుద్ధిజనించెగాని, యొం
తోకతిరాత్మ్రరాలవలె ♦ తోచును జూచిననీదుమూతి, మిం
వాకిటరానునందియము ♦ వల్మరుభావముతెందుచుండె, వి
కైవటంబులేమమి ♦ కాంతరొకాగడగాల్పిగాంచివ॥

చ॥ కృపామునను ండు నీజనన ♦ కిన్నని యేదో విధంబుచేశ శ్రీ
కీ, హరణవ ంబొనర్చెన ♦ మెంచగయింకో కతుండెవృద్ధతో
త్రిహా, గనినంత నేవినుమ ♦ తన్నె వచించెద యేదోపెద్ద, దు
ర్గహానునభీతిదో చిపుద ♦ రంబుపటుక్కున వక్కలో జామిా॥

ఉ॥ కేలన బిందెగైకొనియు ♦ క్రీడవిలాసిని కోలెసామ్ముల
లీలనుదాల్చి నీవు, యువ ♦ కీలను తెచ్చుటకై యిలుదేర, నీ
వాలుమగంటిచూపులను ♦ బాపురె! చూచినపూరుషాళివె
వేల్పులనుని కుదాసులయి ♦ యింటనుకుక్కలుగా రె సుందరీ॥

చ॥ ధనముం కాశ జెంకీయును ♦ తారుచు కోరుచ నుంటివంచునా
మనమున నెంచితిక మొదట ♦ మున్ను నోక్క మోంగితిక జామిా
వనితరొనీకు పూవనము ♦ వహ్వరె, వల్పులకుప్పా, లేక, మా
హావలపూతభావ మొకో ♦ యూహ్మదలంపగ లేనుతొయ్యలీ॥

మ॥ ధనముక పోయినపోవు నమ్మువిదుమల్ ♦ తన్నుంపరానిమ్ముకా
దని మిత్రుల్ వడి జెప్పనిట్టు సతిన ♦ త్యంతార్తి చేదిట్టినక
జను నేసికని, జల్లిదంబ్రలిలపై సద్బుద్ధులక జెప్పినక
తన వృక ప్రాణముయుండ, నీనవ్వయుకక తప్పువిడంబుల్ముసేశ॥

శా॥ ఓరామొంకటి నేర్చుకత్తెవో కో, ని ♦ ద్రంజెందనీతల్లి, వే
వా రంజూచిను ముద్దుగుల్కనగుతో ♦ వ య్యారి చందంబువన్
నారీ చెంతకు జేరి యుక్ సరసముల్ ♦ యూడించుచో నన్ను, వ
త్కారంబేమని మెచ్చుకొందుభళి ♦ కాంతా వతీరత్నమా॥

ఉ॥ భావము నందు మోహమొక ♦ వెఖరిక మ్నలవెంటజూపుదున్
భావమునందు గల్గు దయ ♦ భావముచేతనె వెల్లడించుచుక
భావమునంద పర్సము నుపల్కులచే కమన్ప స్తి జేయుచుక
తంపథ చెంత జేరి నలు ♦ యింతెద తెప్పుము సుందరీమణీ॥

ఉ॥ ముందటికాలమందునను ♦ ముద్దియలందరిలోనకంధయే
యందమునందఱీవియని ♦ యందురునప్పటికాలమందు నీ
వుందువొ మానినీమణిరో ♦ యొప్పులకుప్పనిజెప్పకుందురే
యెందును కానవచ్చి జల ♦ జేక్షణయంచును వాగకుందురే॥

చ॥ జగమునసుందరీమణుల ♦ చక్కదనంబును తీసిముద్దగా
దగనొనరించినేర్పున వి ♦ ధాతనొకానొక స్త్రీని జేయగా
దిగియిటువచ్చినట్టియువ ♦ తీమణియోమరునారియోవచిం
పగధరయేరికిన్వశమె ♦ భామనుకన్గొనక్రొమ్మెరుంగురా॥

మ॥ కలమ౯బట్టియునీదుయందముఁవమ । శక్యంబువద్యంబుగ౯
లలితోత్సాహముఁబుట్టివాఁడయదలచన్ । రంజిల్లునీమోహన
త్వకళల్లెల్ల౯హృదయంబుచేరిచెయుచు చి । త్తంబు౯వికల్పంబుగ౯
గలుగన్ జేయగసాగరాదుకలమో । క్రొల్లంటియేమందునే॥

మ॥ ధరణీచక్రమునంసుకీర్తినయుమన్ । దాసాళిహృత్పీఠమ౯
పరసీజాక్షిని వర్ణనల్ నలుపగా । సంక్లైనవీలుండు రో
తరుణీరత్నమనీసయానవచము । శక్యంబువర్ణింపగన్
తరుగన్నేరదుకాలమెంతయయినన్ । తెక్ష్య, జగన్మోహినీ॥

చ॥ పరవనుచేరిమున్పటలు । చక్కగ చెప్పదొడంగివంత నం
బరమునముద్దుమోవిచిరు । పల్కులతావయితేనెలొల్కగ౯
గరితరొతుమ్మెదల్విధము । కర్ణములిమ్మెడగ్రోలజొచ్చె నీ
పరసవచక్కఁ ంగనిన । చానరోకోకిలగానమౌనమో॥

మ॥ పలకట్టంగను నీదుయందమునకన్ । వేల్పేలుగన్ తెచ్చికు
ప్పలుపోయుంగనుసాటియౌనె పలచ । పృష్టిఖనాధ్యంబతో

మలినీయందము కుస్మకీయుక్పుకియా । మత్తేభవృత్తం ని
శ్చలతత్వంబునసిచ్చినాడగోనులతో ।ల్ కోట్లుసేయుంజుమీ॥

ఉ॥ యీనతిశేయపద్మభవు డెన్నిదినంబులునూహజేసి తా
జేసెనో నేర్పుతోడ నర । సీరుహనేత్రిని స్వర్ణగాత్రినిన్
యీసొగసెన్నయిజ్జగను । నందునచల్లనిహాయినిచ్చు వ్యా
త్యాసములేకపాల్కడలి । సర్విలి పట్టియునంగనొప్పెడిన్ ।

చ॥ కలకలలాడునవ్వులును । కాముని తూపులనంగ చూపులున్
కలువలరేని బోలెడి మొ । గంబును నీతగుయౌవనంబును న
వ్వల కొకవింతదోచెడిను । భాషితముల్గనమన్మనుందు, త
న్చెలువను వీడబుచ్చి కొన । చేడియగన్నను చేరదీయడే॥

॥ మగువానికును హాస్యముస్సలిపియో। పల్లారులాలించిరో
తగురోక్యంబును నిచ్చెరో, హరినిచి । త్తంబందు ప్రార్థించి యో
తెగువన్ జేసియొ నిన్ను ముద్దుగొను, న । ధీరుండు ధన్యాత్ముడౌ
జగతిన్ పరోకవాసి వ్యర్థుడనగన్ ।చంద్రాస్యనం దేహమే॥

చ॥ కనులకు దిద్దికాటుక, న । ఖంబున కస్తురిబొట్టు పెట్టి వ
న్నె విశేషవన్నె చీరెనుయో । యారము గన్ ధరియించిహారముల్
తవమెడనిండదాల్చి జడ । త్రాచువిధంబునయాడ, నానతీ
మణిజన చుండెగాంచుమదె । మన్మథురాణిసమాన వైఖరిన్॥

॥ యెన్నుమనిమ్ము గూడుదునో । యెన్నడు నిమ్మనసార కౌగిటన్
గ్రన్నన జేర్చుకొందునో, యి । కన్ చిరుమోవినివంటనొక్కుయుం
కెన్నడు భాగ్యమబ్బునొకో । యెన్నడు నీముఖచందమూనునా

కన్నులవందువౌనటుల । గాంతుకొతోచదు కామినీమణీ॥

శా॥ నీమోహంబను పాశబంధనముచే । నేర్పారనన్బట్టి యా
భామారత్నము, చింత జేస్సుకొనగన్ । వాదల్ప్రయత్నంబులన్
కామాసక్తి నిజేయుచుంటినివృధా । కాలంబువోగొట్టుచున్
యేమాత్రంబును కాలువెట్టునుమనం । బీవృత్తికిన్ సుందరీ॥

చ అడవినిగాయు వెన్నెలన । మానముగన్ కలి యౌవనంబునీ
పుడమిని పాడు జేసుకొన । జోకుము వేరొకనిన్ వరించి నీ
వడయుము సౌఖ్యంబునిన । ప్రాణము నివ్వాదతీసుకొందు నీ
వోడబడకుంచీంచ నెడి । మోహపుపల్కులవీడ నెర్తు నే॥

చ॥ వతరోయిట్టికార్యముల । పట్టున గాకిసు యంతనిచ్చ లే
దు, ననువృధాగ పాపమున । ద్రోయకునాకిదివృత్తి కాదనన్
చనువునమార నెంచెదవు। చంద్రమునియుగ్రునికిన్న యెక్కువా
యనెదవు యేమినీపలుకు । లవ్వుకముంచుద లంతుకోమలీ॥

ఉ॥ అందనిమ్రానిపండునకు । హస్తముజాచినరీతి నీదగుం
బొందులభించుటం మదమ । పోసితిగానిమనంబునందు యీ
యుంమునికాల్పునత్కృపను । యింతిరొనీవగుకూటమబ్బె
ఠొకా
యుందరిధన్యుడన్నయితి । జుమ్మిక యుగ్రమడవై భవంబునన్॥

ఉ॥ కోపముజెందికనరి । కొంచును పావల్రతోసి వేయు, నీ
కీపనిమంచిదానఖుడ । సన్నిమనంబునకోరియుంటి నా
తాపముదీర్పుమాయికను । తాళ్రశుద్ధిగనమ్మునుంచు నా
కోపముదీర్పకష్టపడు । కోమలి నెట్టులవీడుకున్ మదిన్॥

చ॥ మునుపటిజన్మమందునను, పుణ్యములెన్నియో చేసియుంటినో
ఘన నియతిన్ వ్రతంబులను । గాంతు దలిర్పగ నెన్ని చేసితో
గనుక నిటుట్టి సుందరిని । కౌగిట జేర్చగ భాగ్యమబ్బె ఇం
కనునను బోలు పుణ్యునికి । గాంచగ వశ్యమె యొందు జూచినన్

మ॥ సతి యిక్కట్టులు గల్గినన్ పురజనుల్ । సత్రోవ కాదంచు ం
ధృతిదూలన్ నయవాక్యముల్ పలికినన్ । తిట్టంగ సాగించినన్
హితవున్ బోధన చేసినన్ మరతునే । హృత్పు మనేనిన్ను యీ
క్షితిపై ప్రాణముపోయినన్ నరియె ని । న్నేహాంబువీడన్ సఖీ॥

ఉ॥ నాలుగుమోములుంగలుగు నాథు ని । కైనను వేయినోరులం
బోలిన శేషుకైన సుర । భూపతికైనను నీదుయందమున్
మేలుగ గాంచి వారలును । మెచ్చగ యెంచగ నన్నులన్ గనన్
బాలగునింక మర్త్యులవశమై జగంబున సుందరీమణీ॥

మ॥ సకలైశ్వర్యముతో సుజన్మనము తో । సంతానముల్ మూరు
తో
యకలంకంబగునట్టి నెమ్మనముతో । యాశ్చర్య సంశీలతో
సుకుమారత్వముతో బింపుగలవై । జూపట్టు పాలింక్లతో
నభయోవర్ధిలు మేదినీతలముపై । సంతోష సంపూర్ణతన్॥

ప్రథమ భాగము.

సమాప్తము.

శ్రీరామపట్టాభిషేకము

అను

సంపూర్ణ రామాయణము.

మీకు సరియైన సంపూర్ణరామాయణము కావలసి యున్నచో యిదియేచూచి తీరవలెను.

ఇయ్యది నాటకరాజ శిరోభూషణమని చెప్పవచ్చును. ఇంతకు మున్ను ప్రకటింపఁబడిన యాశ్చర్యప్రబంధమైన యే నాటకములును దీనికి సరిరావని ఘంటాపధముగ జెప్పగలము, ఇందలి పాత్రలన్నియుఁ జక్కఁగా బోషింపఁబడినవి. దశరథుని శాపము, పుత్రకామేష్టి, శ్రీరాముని పితృవాక్య పాలన, లక్ష్మణుని భ్రాతృప్రేమ. కైక యసూయ, దశరథుని విచారము భరతుని భక్తి, చక్కఁగా వర్ణింపఁబడినవి. వాలివధ- హనుమద్రావణుల సంభాషణ విభీషణుని హితోపదేశము- మారీచరావణులసంభాషణ. మాల్యవంతుని నీతివాక్యములు మండోదరి రావణునకుఁ జెప్పుహితము, చదివితీరవయును. "వేయేల" నాటకమంతయు నూతనపద్ధతిని వ్రాయఁబడి రసభరితములగు పద్యములు, చక్కనివచనము అద్భుతమగుకీర్తనలతో నిండియుండుటచే ప్రదర్శకులకు మిక్కిలియుపయోగము. చదువరుల కానందము ఇయ్యదిరాయల్ సైజున, చక్కని దళసరి గ్లేజు కాగితముపై 16 ఫారములలో ముద్రింపఁబడినది. త్వరపడినగాని ప్రతులు దొరకవు. ప్రతివారి హస్తమున నుండవలసిన నాటకము. ప్రతిపుస్తక భాండాగారమున నలంకరింపఁ బడదగినది. ప్రతినాటక సమాజమువారు ప్రదర్శింపఁదగినది వేయేల 1 చూచిన మీకే తెలియఁగలదు.

వెల 1-6-0 పోష్టేజి 0—6—0

ఏ. పి. చంద్రా అండుకో,

బుక్కు సెల్లర్సు పబ్లిషర్సు,

రాజమండ్రి.

సతీతులసి

అను

తులసీమాధవము.

(ఆరంకముల నాటకము)

ఏపతిరత్నము త్రిలోకారాధ్యుండగు శ్రీ మహావిష్ణుని పాషాణముగునట్లు శపించి లక్ష్మీదేవికి సవతిగ బెట్టెనో, ఏపతివ్రతాతిలకము విష్ణుప్రీతి కొఱకయి నిత్యము దర్శించిన పాపవిముక్తి నొందు నని తలంచి మనము పూజించెడి తులసిగా జన్మించెనో, అట్టి సాధ్వీమణియగు శ్రీబృంద చరిత్రము యేరూపముగా నున్నది తెలుపవలెనని యూహించి యుండుటచే యిందు కథానాయిక బృందయొక్క భర్తయగు జలంధరుని దుష్కృత్యములచే దగ్ధానీతము బృందయొక్క పతివ్రతాత్వము విష్ణుమూర్తి బృందను మోహించుట, బృందవిష్ణుని యెడల భక్తిభావము నిరాకరించుట, దేవతాప్రార్థితుండై విష్ణుమూర్తి జలంధర వేషమున బృందకడకువచ్చి పాషాణముగ శపింపబడుట, బృంద లక్ష్మీదేవికి సవతిగ బెట్టుట, సతి తన్మూలకయున్నది భర్తృశిరముగా భావించి పూజించుట, తులసీదళ గిరింపఁజేసి తెచ్చుట, మొదలగు అద్భుతాంశములుగల ఈ చరిత్రము లిఖించినచో గన్నీరు విడువనివారుండరు. గుండెనీరుగానివారుండరు. ఇందు నారదుని శపథగరల బృందను గాంచి జనపదచ్చిన మాధవు డొందు దుర్దశ చదివితీరవలయును. ప్రదర్శనము మిక్కిలి అనుకూలము. పద్యములన్నియు రత్నములే. వేయేల చదివితీరవలెను కొద్దిప్రతులుమాత్రమే గలవు. త్వరపడుడు. నేడే కార్డు వ్రాయుడు.

వెల రు 1—4—0 పోష్టుఖర్చులు రు 0—6—0

వి. పి. చంద్ అండుకో,

బుక్ సెల్లర్సు & పబ్లిషర్సు,

[illegible]

10681